

Mottak og avklaringer

Innledning

Kilder til tilsynssaker

Avklaring av henvendelsen og dialog

Avklaringstemaer

Telefonkontakt

Møte/digitalt møte

Brev

Om statsforvalteren er rette instans

Saker som gjelder andre/flere statsforvaltere

Behov for fullmakt?

Mottak og avklaringer

Fra 1. juli 2022 skal ikke Statens helsetilsyn lenger ta stilling til om det skal begjæres påtale. Artikkelen er under oppdatering og ny versjon vil komme høsten 2022.

Sist oppdatert 29.06.2022

Innledning

Når vi får en henvendelse/informasjon kan det være behov for å avklare noen forhold før vi tar stilling til om og eventuelt hvordan saken skal behandles hos statsforvalteren. Det kan være behov for å avklare innholdet i henvendelsen nærmere, avklare forventningene til den som har henvendt seg og ta stilling til om statsforvalteren er rette instans for henvendelsen. Dette utføres av [fordelingsinstansen](#).

Vi skal ha en vid forståelse av hva som er en tilsynssak. Tilsyn er all aktivitet og virkemiddelbruk vi foretar som tilsynsmyndighet som resultat av at vi får kjennskap til en hendelse, et forhold eller en praksis i helse- og omsorgstjenesten. Les mer i [Policy for tilsynssaker i barnevern, sosial- og helsetjenestene](#).

Formålet med tilsyn er å *bidra til å styrke sikkerheten og kvaliteten i helse- og omsorgstjenesten og befolkningens tillit til helsepersonell og helse- og omsorgstjenesten*, jf. helsetilsynsloven § 1. Vi må derfor styre ressursene mot de forhold som har størst betydning med tanke på formålet. Dette innebærer også at ikke alle forventninger til tilsynet fra pasienter, brukere og pårørende kan imøtekommes.

Statsforvalteren må være oppmerksom på om henvendelsen gjelder tilsyn, eller om den gjelder forespørsel om råd og veiledning («direktorsoppgaver»). Denne veiledningen gjelder kun forhold det kan være aktuelt å følge opp med tilsynsmessige virkemidler.

Kilder til tilsynssaker

Informasjon fra ulike kilder kan utløse tilsynsaktivitet. Hvor informasjonen kommer fra har betydning for hvilke krav til saksbehandlingen som gjelder. Noen sentrale kilder:

1. Person med anmodningsrett etter pasient- og brukerrettighetsloven § 7-4, eller en som opptrer på vegne av person med anmodningsrett. Les mer

Anmodninger etter pbrl § 7-4 kan komme fra pasienten selv, eller fra en representant, for eksempel pasient- og brukerombudet. Statsforvalteren må være oppmerksom på om det er behov for fullmakt. Les mer om [Representasjon](#).

Den som har fremsatt anmodningen har partslignende rettigheter i saksbehandlingen, og har rett til å få informasjon om hvordan tilsynsmyndigheten har fulgt opp henvendelsen, og en kort begrunnelse for hvorfor vi vurderer som vi gjør. Les mer om [Anmodninger om tilsyn](#).

For henvendelser fra personer som ikke har rett etter pbrl § 7-4, se [Politi, media eller andre kilder](#), nr. 5 nedenfor.

2. Varsler etter helsetilsynsloven § 6 (spesialisthelsetjenesteloven § 3-3a, helse- og omsorgstjenesteloven § 12-3 a eller pasient- og brukerrettighetsloven § 7-6) som oversendes fra Statens helsetilsyn til statsforvalteren. Les mer

Varsler som oversendes statsforvalteren «til vurdering» bør som hovedregel følges opp med videre tilsyn. Ut fra formålet med ordningen og vår tilsynspolicy bør disse sakene gis prioritet. Det gjelder både varsler fra helse- og omsorgstjenesten og fra pasienter/brukere/pårørende.

Statsforvalteren bør regelmessig innhente informasjon fra pasient/bruker/pårørende, og holde dem informert om saksbehandlingen

Les mer i [Varsler som oversendes fra Statens helsetilsyn](#).

3. Melding fra helsepersonell om forhold som kan medføre fare for pasientsikkerhet (helsepersonelloven § 17), inkludert melding fra ansatte i apotek.

Når helsepersonell melder om forhold som kan medføre fare for pasienter eller brukere, bør statsforvalteren være oppmerksom på om saken er tatt opp internt i virksomheten først. Det fremgår av Helsedirektoratets kommentarer til helsepersonelloven § 17 at lovens motiver forutsetter «at helsepersonell først tar opp forholdene internt og at de går tjenestevei. Den som er nærmest til å rette på forholdene bør være den som først får beskjed, slik at det gis mulighet til å fjerne faren. Dersom faren likevel ikke fjernes, skal helsepersonell gi informasjon til tilsynsmyndigheten.» Helsepersonellet bør få en kort tilbakemelding om hvordan tilsynsmyndigheten vil følge opp meldingen. Se også punkt 11 om varsler etter arbeidsmiljøloven kapittel 2 A.

Ansatte i apotek kan melde fra om mistanke om uforsvarlig rekvirering av vanedannende legemidler. Tilsynsmyndigheten har egne verktøy for å innhente opplysninger om legers/tannlegers rekvirering av vanedannende legemidler, se [Veileder for behandling av rekvireringssaker](#).

4. Arbeidsgivere som melder om ansatt helsepersonell.

Når arbeidsgiver melder om faglig svikt hos ansatt helsepersonell, må statsforvalteren undersøke hva arbeidsgiver har iverksatt av relevante tiltak overfor helsepersonellet. Der dette ikke er iverksatt bør statsforvalteren undersøke om det er aktuelt å behandle saken etter [Behandlingsmåte 3](#). Der arbeidsgiver/virksomheten allerede har forsøkt slike tiltak uten nødvendig effekt må saken håndteres etter [Behandlingsmåte 5](#).

Når arbeidsgiver melder om antatt brudd på straffeloven hos ansatt personell, må statsforvalteren undersøke om virksomheten har anmeldt forholdet. Se [Anmeldelse og råd om etterforskning og straffeforfølgning](#).

5. Politi, media eller andre kilder der det fremkommer informasjon om risiko for pasientsikkerheten.

Der statsforvalteren oppretter tilsynssak på bakgrunn av opplysninger fra politiet, for eksempel underretning om straffbare forhold av betydning for helsepersonells yrkesutøvelse etter politiregisterforskriften § 10-7, må statsforvalteren være oppmerksom på at politiets etterforskning har forrang. Statsforvalteren må derfor avklare med politiet om etterforskningen er til hinder for at det kan opprettes tilsynssak, og avklare videre saksbehandling. Les mer om [Anmeldelse og råd om etterforskning og straffeforfølgning](#)

Saker som kommer til statsforvalterens kunnskap gjennom media er ofte av stor allmenn interesse. Dette må tas i betraktning når statsforvalteren prioriterer og eventuelt vurderer hvilken behandlingsmåte som skal benyttes.

Ved henvendelser fra de som ikke har anmodningsrett etter pbrl § 7-4, for eksempel pårørende eller andre nærkontakter, må statsforvalteren vurdere informasjonen opp mot annen tilgjengelig informasjon, og gjøre en samlet vurdering av om og eventuelt hvordan forholdet bør følges opp. Statsforvalteren bør uansett gi informant en tilbakemelding om at saken vil bli fulgt opp på egnet måte. Tilsvarende gjelder henvendelser fra andre, for eksempel der Pasient- og brukerombudet tar opp forhold på eget initiativ. Les mer om [Pasient- og brukerombudene](#).

6. Overskuddsinformasjon fra annet tilsyn.

Statsforvalteren kan fange opp «overskuddsinformasjon» ved utøvelsen av tilsyn, som ikke skal følges opp i forbindelse med det aktuelle tilsynet. Dette kan for eksempel gjelde ved stedlige tilsyn/systemrevisjoner eller ved tilsyn etter hol kapittel 9.

Statsforvalteren må være oppmerksom på dette, og vurdere om det er grunn til å følge opp forholdet med tilsyn. Ved vurderingen må statsforvalteren være oppmerksom på personopplysningslovens regler om behandling av personopplysninger, særlig begrensningen om at opplysninger ikke skal behandles på en måte som ikke er forenlig med formålet de er samlet inn for. Les mer om formålsbegrensninger på [_____](#). For eksempel kan opplysninger som hovedregel ikke deles på tvers av ulike avdelinger hos statsforvalteren.

7. Kontrollkommisjoner med informasjon om mulig alvorlige forhold. Les mer

Kontrollkommisjonene kan gi informasjon om alvorlige forhold de har fått informasjon om under utøvelsen av sitt oppdrag. De må få en skriftlig tilbakemelding med statsforvalterens vurdering av om eller hvordan saken skal håndteres.

8. Andre forvaltningsorganer eller tilsynsmyndigheter. Les mer

Norsk pasientskadeerstatning (NPE) behandler erstatningskrav fra pasienter som mener de har fått en skade etter svikt ved ytelsen av helsehjelp. Det er ikke uvanlig at samme forhold behandles parallelt av statsforvalteren og NPE, ettersom pasienten kan ha ønske om både vurdering av forsvarlighet og vurdering av erstatning. I saker som også behandles av NPE bør statsforvalteren vurdere om det er aktuelt å innhente opplysninger fra NPE om hvordan de har vurdert et forhold. NPE sin vurdering av om det er grunnlag for erstatning er ikke alltid sammenfallende med vurderingen av om det foreligger brudd på forsvarlighetskravet i helselovgivningen, men den kan likevel bidra til at statsforvalteren får et bedre vurderingsgrunnlag.

NAV og Helfo oversender rutinemessig kopi av vedtak etter folketrygdloven §§ 25-6 og 25-7 dersom de anser at det også kan foreligge brudd på helsepersonelloven. (Dette er vedtak om tap av retten til å skrive sykmelding, tilbakebetaling av feilutbetalt refusjon eller tap av retten til å praktisere for trygdens regning.) Når statsforvalteren mottar kopi av vedtaket, vil de aktuelle forholdene som regel ligge noe tilbake i tid. Statsforvalteren må derfor vurdere om pasientsikkerheten og tilliten til helse- og omsorgstjenesten er tilstrekkelig ivaretatt ved NAV/Helfo sitt vedtak, eller om det er nødvendig at også statsforvalteren vurderer saken. Les mer om [Prioritering – forhold tilbake i tid](#). Som hovedregel er det ikke nødvendig at statsforvalteren vurderer om det foreligger brudd på hpl § 6 dersom det ikke er aktuelt å vurdere administrativ reaksjon, se [Oversendelse til Statens helsetilsyn](#).

Dersom andre forvaltningsorganer ber om tilsyn må dette vurderes av statsforvalteren. Det aktuelle forvaltningsorganet må få en skriftlig tilbakemelding med statsforvalterens vurdering av om eller hvordan saken skal håndteres.

9. Anonyme henvendelser.

Dersom den som henvender seg ønsker å være anonym kan dette skape utfordringer ved den tilsynsmessige oppfølgingen. Les mer om [Anonyme henvendelser](#).

Ved anonyme henvendelser må statsforvalteren være særlig oppmerksom ved forespørsler om innsyn, også partsinnsyn.

10. Henvendelse om etterforskning/påtale fra politi etter helsepersonelloven § 67. Les mer

Statsforvalteren må være oppmerksom på at henvendelser fra politiet om etterforskning skal besvares innen fem dager, og at henvendelser om påtale skal besvares av Statens helsetilsyn innen to måneder. Slike henvendelser må derfor prioriteres høyt.

Les mer om [Anmeldelse og råd om etterforskning og straffeforfølgning](#).

11. Arbeidstaker som varsler om kritikkverdige forhold i arbeidsgivers virksomhet etter arbeidsmiljøloven kapittel 2 A.

I slike saker er det skjerpede bestemmelser om taushetsplikt og anonymitet, og dette kan påvirke den tilsynsmessige oppfølgingen.

Les mer om [Varsler etter arbeidsmiljøloven kapittel 2 A](#).

Avklaring av henvendelsen og dialog

I enkelte saker er det behov for å avklare nærmere hva henvendelsen gjelder eller hva den som har henvendt seg ønsker å oppnå, sett i lys av hva tilsyn er egnet til å bidra med. En slik avklaring kan gi et bedre grunnlag for å ta stilling til videre prioritering og behandling av saken.

Hvis det er behov for avklaring av hva henvendelsen gjelder, kan vi ta kontakt per telefon, brev eller vi kan tilby møte.

Avklaringstemaer

Eksempler på avklaringstema:

- a. Når og hvor skjedde hendelsen?
- b. Hvilke forhold er det pekt på i henvendelsen som det er forventet/ønsket at tilsynet skal vurdere? Veilede om tilsynsmyndighetens rolle og formålet med tilsyn.
 - a. Informere om at det kan være mer hensiktsmessig å ta direkte kontakt med virksomheten og/eller helsepersonell som

har ansvar for å svare på spørsmål om hendelsen og plikt til å ivareta de som er berørt.

- b. Det kan være aktuelt å anbefale kontakt med POBO for veiledning og bistand og vurdering av ulike måter å håndtere problemstillingen på. Les mer om [Pasient- og brukerombudene](#).
- c. Det kan være aktuelt å anbefale kontakt med brukerorganisasjoner, organisasjoner som tilbyr gratis rettshjelp m.v.
- d. Tidsfaktor: Formålet med tilsyn er å bidra til forbedret fremtidig pasientsikkerhet og kvalitet. Effekten av tilsyn er erfaringsmessig mindre når det har gått lang tid siden hendelsen. Dersom det har gått mer enn 1 år siden hendelsen, er tilsyn ofte lite egnet for å oppnå formålet. Når tidsfaktoren vurderes som del av prioriteringen må vi være særlig oppmerksom på forhold som likevel gjør at vi skal følge opp med tilsyn, for eksempel forhold som kan være til fare for pasientsikkerheten. Les mer om [Prioritering – forhold tilbake i tid](#).
- c. Handler henvendelsen om forhold som er vesentlig for framtidig pasientsikkerhet og kvalitet og der tilsynsmyndighetens aktivitet kan være nødvendig?
- d. Er dette en rettighetssak? Se også [Internserien 1/2021 punkt 1.5](#).
- e. Gjelder dette spørsmål om tvang? Se også [Veileder for tilsyn med om kommunene gir nødvendig helsehjelp med tvang etter pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 4A til pasienter som mottar helsetjenester i hjemmet, Internserien 3/2015 og Retningslinjer for fylkesmannens behandling av vedtak og klagesaker etter pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 4 A, Internserien 9/2019](#).
- f. Kan det være forhold i arbeidsmiljøet som påvirker pasientsikkerhet, kvalitet eller tillit? Les mer om [Arbeidsmiljø og pasientsikkerhet](#).
- g. Er dette et varsel etter arbeidsmiljøloven? Les mer om [Varsler etter aml. Kap 2 A](#).
- h. Er andre instanser allerede varslet eller involvert?
- i. Er dette en sak som gjelder spørsmål om politietterforskning eller påtale? Les mer i [Anmeldelse og råd om etterforskning og straffeforfølgning](#).

Telefonkontakt

Vi avklarer hvilke temaer vedkommende ønsker å ta opp. Vi gir informasjon og råd om tilsynsmyndighetens rolle, formålet med tilsyn og hva tilsyn egner seg til å bidra med.

Vi stiller spørsmål for å avklare innholdet i henvendelsen, for å kunne ta stilling til behandlingsmåte. Vær målrettet i informasjonssinnhenting og forsøk å tydeliggjøre problemstillingen.

I samtale med pasienter/pårørende er det viktig å lytte til den som har henvendt seg, hva de er opptatt av og hvilke forventninger de har til tilsynsmyndigheten. Les mer om [Pasienter, brukere og pårørendes forventninger til tilsyn](#). Informér ved behov om andre måter å håndtere problemstillingen på, for eksempel ved å henvende seg til POBO, tjenesteyter/virksomheten m.v.

Dersom det ikke allerede foreligger en skriftlig henvendelse, og det er aktuelt å følge opp med videre tilsyn, ber vi om å få henvendelsen skriftlig. Hvis det foreligger en skriftlig henvendelse, kan vi be om en presisering eller ettersending av opplysninger. Vi kan gi veiledning om hva henvendelsen bør inneholde og saksbehandlingsprosessen. Vi må oppfordre til å bruke «Sikker melding» der det er aktuelt.

Alle muntlige henvendelser som skal vurderes må skriftliggjøres først. Vi kan anbefale bistand fra andre for utforming av henvendelsen. Dersom henvendelsen likevel ikke blir skriftliggjort, og den som henvender seg fastholder anmodningen om tilsyn, må vi dokumentere henvendelsen. Dette kan også være aktuelt ved anonyme klager/varsler.

Telefonhenvendelser, medieoppslag, opplysninger fra møter eller annen muntlig informasjon som det kan være aktuelt å følge opp med tilsyn, oppsummeres i et notat som formidles til [fordelingsinstans](#).

Møte / digitalt møte

Vi kan invitere den som har henvendt seg til et avklarende møte om innholdet i henvendelsen. Vi kan informere om at de kan ha med seg en person. Pasienter/pårørende kan også informeres om muligheten til å ta kontakt med pasient- og brukerombudet og avklare om de kan bistå under møtet.

I tillegg gjelder det som står beskrevet under [Telefonkontakt](#) ovenfor.

Brev

Brev kan egne seg for å avklare fakta rundt forholdet, for eksempel hvor, når, hva og hvem.

Om statsforvalteren er rette instans

Statsforvalteren må raskt avklare om den er rett myndighet. Dersom statsforvalteren ikke er rett myndighet, må statsforvalteren vurdere om saken skal videresendes.

Noen saker skal håndteres av virksomheten eller helsepersonellet.

En del henvendelser skal håndteres av for eksempel NPE, kontrollkommisjonen, NAV/Helfo, Statens legemiddelverk eller Helsedirektoratet (autorisasjonsavdelingen). I enkelte saker kan det være aktuelt at både statsforvalteren og annen myndighet skal behandle saken. Les mer om [Kontakt med andre myndigheter og meldeplikt](#).

Hvis henvendelsen ikke inneholder taushetsbelagt informasjon kan vi oversende den til rett myndighet.

Hvis henvendelsen inneholder taushetsbelagte opplysninger og den er sendt til feil myndighet, returnerer statsforvalteren henvendelsen til avsender. Vi må informere om hvem som kan være aktuell adressat for henvendelsen. Dersom det er åpenbart at vedkommende ønsker at rett myndighet skal vurdere saken, kan vi sende den over.

Ved oversendelse av henvendelsen til annen myndighet/instans må det framgå av oversendelsesbrevet at avsender får kopi.

Særlig om oversendelse av varsel etter aml kap 2A til rette instans

Dersom vi mottar et varsel etter aml kap 2A som omhandler annen myndighets ansvarsområde henvises varsleren til selv å

ta kontakt med rett myndighet. Dette gjelder også dersom Statens helsetilsyn er rett instans, for eksempel ved varsler etter helsetilsynsloven § 6. Alternativt kan vi, etter avtale med varsleren, oversende varselet til rett myndighet. Taushetsplikten etter arbeidsmiljøloven § 2 A-7, om varslereens navn og andre identifiserende opplysninger, må ivaretas ved oversendelsen.

Dersom vi ikke har kontaktopplysningene til varsleren, eller vi ikke lykkes i å komme i kontakt med vedkommende, oversender vi varselet til rett myndighet. Vurdér om det kan være hensiktsmessig å ta en telefon til rett myndighet i forkant av oversendelsen. Dersom varselet inneholder opplysninger som vil kunne avsløre varslereens identitet, oversender vi kun en sladdet versjon eller en oppsummering av opplysningene.

Saker som gjelder andre/flere statsforvaltere

Selv om statsforvalteren er rett myndighet, kan ansvaret ligge i en annen avdeling eller hos en annen statsforvalter. Henvendelsen må da overføres dit.

Saker som gjelder andre/flere statsforvaltere

Saker som hører til statsforvalteren i et annet fylke skal oversendes til rett statsforvalter så snart som mulig. Avsender skal få kopi av oversendelsen. Også de(n) som henvendelsen gjelder, skal få kopi, dersom det kommer frem av brevet at de(n) er orientert om henvendelsen.

I saker som er knyttet til flere statsforvaltere må det snarest mulig avklares hvem som skal ha ansvaret for saken.

Enkelte helseforetak har virksomhet i flere fylker. Det fremkommer av oppdragsdokumenter hvilken statsforvalter som har ansvar for tilsynsoppgavene ved hele helseforetaket.

Det kan også være tilfelle at saken gjelder et forhold som involverer flere virksomheter og helsepersonell på tvers av fylkesgrenser, eller det kan være helsepersonell som har arbeid i ulike fylker. Tilsynsmyndighetens aktivitet skal være harmonisert og samordnet og det er viktig at tilsynsmyndigheten fremstår som én enhet. I slike saker må det avklares hvilken statsforvalter som skal behandle saken, etter følgende prinsipper:

- Saker behandles samlet av statsforvalteren i ett fylke.
- Saker behandles av statsforvalteren i det fylket som har best lokale forutsetninger for å avklare de faktiske forholdene.
- Saker behandles av statsforvalteren i det fylket hvor hendelsen/forholdet fant sted, selv om helsepersonell eller pasienter har flyttet til et annet fylke.
- Tilsynssaker som omfatter flere behandlingsnivåer og/eller helsepersonell på tvers av fylkesgrenser/regiongrenser, behandles av statsforvalteren i det fylket som først starter tilsynssak. Det er viktig at saken behandles i samråd med de andre berørte statsforvalterne. Saken kan overføres etter avtale.
- Statsforvalteren i det fylket som har saken til behandling, skal rådføre seg med statsforvalteren hvor virksomheten har sete eller vedkommende helsepersonell oppholder seg.
- Dersom det senere skulle vise seg at saken også gjelder andre fylker, skal statsforvalteren i det fylket som har startet behandlingen, ferdigbehandle saken.

Statsforvalteren kan be om bistand fra andre statsforvaltere med å innhente opplysninger som kan belyse saksforholdet, ved for eksempel møte med helsepersonellet eller virksomheten.

Statsforvalteren som har ansvaret for tilsynssaken skal orientere statsforvalteren i de øvrige berørte fylkene om resultatet av saksbehandlingen.

Se også [Prosedyre for samarbeid om harmonisering av tilsyn med spesialisthelsetjenesten](#).

Har en kommune inngått en avtale om tjenester med en privat eller kommunal tjenesteyter i en kommune som tilhører en annen statsforvalter, er det bestillerkommunen som er part i tilsynssaken, se [Saksbehandling etter forvaltningsloven / Parter](#). Statsforvalteren som har tilsynsansvaret for denne bestillerkommunen skal behandle saken.

Hvis tjenesteyteren er lokalisert i en kommune som hører under en annen statsforvalter enn bestillerkommunens, kan denne statsforvalteren ha bedre lokale forutsetninger for å utrede saken/avklare de faktiske forholdene. Statsforvalterne bør i disse tilfellene samarbeide i utredning av saken.

Saker som gjelder private institusjoner og boliger med heldøgns omsorgstjenester etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3-2 siste ledd siste punktum, skal behandles av statsforvalteren i fylket hvor disse er lokalisert.

Er det behov for fullmakt eller samtykkeerklæring?

Fordelingsinstans må avklare om det er behov for fullmakt eller samtykkeerklæring. Vi sender da et kort brev til avsender og informerer om behov for fullmakt/samtykkeerklæring for å kunne behandle henvendelsen.

Dersom det foreligger fullmakt/samtykkeerklæring, må denne tolkes. Vi må være særlig oppmerksom på om denne er dekkende for den aktuelle henvendelsen, om det foreligger samtykke til innsyn, eller samtykke til å fremme en klage.

Pasient/bruker kan, om de ønsker det, bli holdt orientert i tillegg til den som har fått fullmakt.

Vi må vurdere om saken uansett må behandles av tilsynsmyndigheten fordi den er så vesentlig for pasientsikkerhet og kvalitet at tilsynsmyndighetens virkemidler er nødvendig for å bidra til forsvarlige tjenester.

Les mer om [Representasjon](#).

Relatert innhold

[Forventninger til tilsyn](#)

[Varsler etter arbeidsmiljøloven kapittel 2 A](#)

[Saksbehandling etter forvaltningsloven - Habilitet](#)

[Kontakt med andre myndigheter og meldeplikt](#)

[Policy for tilsynssaker i barnevern, sosial- og helsetjenestene](#)

[Ordliste](#)

Dette er en artikkel i Veiledning for statsforvalterens behandling av tilsynssaker (helse- og omsorgstjenesten).

[Hovedmenyen for veiledningen med alle lenkene til artikler](#)

Veiledningen er et digitalt oppslagsverk som er publisert på Helsetilsynets intranett og hos statsforvalterne og er en del av styringssystemet. Teksten som publiseres på internett er pdf-versjonen av deler av denne veiledningen for at alle skal kunne se hvordan tilsynsmyndighetene arbeider.

Funksjonaliteten i det digitale oppslagsverket på intranett uteblir i denne pdf-versjonen på internett. Det betyr at:

- filen inneholder mange pekere til lenker som ikke vil virke
- filen inneholder flere åpne/lukke-bokser, som er åpne i denne pdf-versjonen
- marger, sideskift og utseende generelt er ikke ideelt

Artikkelen ble publisert på intranettet i september 2021. Sist endret 01.11.2022.